

Pro tábory jaksi nepsaně platí, že je třeba ho co nejrychleji za každou cenu postavit bez ohledu na provedení - jen aby se mohlo začít s vysněným a připraveným programem. Platí to zejména pro tábory podsadové. Pohled na takový tábor pak nebývá zrovna nejlepší. Je velká škoda, že většina kapitánů opomíjí význam fyzické práce při výchově v kolektivu a oddílu. Není smutnějšího pohledu na podsadu, kde krajinky na koncích různě přečnívají, kde se bortí krov při lehkém dotyku, kde postel nevydrží hmotnost svého stavitele a kde polička i s obsahem neustále opouští své určené místo směrem dolů. To jsou chyby první fáze. V druhé fázi jde o špatný výplet postele, pokud se dělá vypletená, o nefungující dvířka k podsadě, o špatnou sedačku ke stolečku. A na závěr sem patří kvantum odštěpků a třísek, které nehezky zdobí podlahu podsady a nikdo se neobtěžuje s jejich vysbíráním. A přitom by nebylo těžké, abychom tyto nedostatky odstranili či zabránili vůbec jejich vzniku. Problém tkví v tom, že výstavbu tábora je třeba pojmout do jejího programu a nebrat ji jenom jako nutné zlo. Možná, že právě někde tady začíná si dítě tvořit svůj vztah k manuální práci. A vy máte možnost probudit v něm smysl pro precizně odvedenou práci. Zkuste něco v tomto směru na letošním táboře udělat. Nezapomente však, že vše je potřeba dobře organizačně připravit /abyste měli čas se věnovat členům oddílu při stavění tábora/ a zároveň precizní práce nelze dělat se špatnými nástroji - na to připravte zase naopak svoje členy. Sekera a pila by neměla připomínat hrdě amatérsky vyrobenou pomůcku na posilování paží či pěstování vydrže při vykonávání marné práce. Snad si rozumíme, co tím vším chtěl "básník" říci!

„Tady je to mé tajemství,“ řekla liška. „Je úplně prostinké: správně vidíme jen srdcem. Co je důležité, je očím neviditelné.“

„Co je důležité, je očím neviditelné,“ opakoval malý princ, aby si to zapamatoval.

„A pro ten čas, který jsi své růži věnoval, je ta tvá růže tak důležitá.“

„A pro ten čas, který jsem své růži věnoval...,“ řekl malý princ, aby si to zapamatoval.

„Lidé zapomněli na tuto pravdu,“ řekla liška. „Ale ty na ni nesmíš zapomenout. Stává se navždy zodpovědným za to, cos k sobě připoutal. Jsi zodpovědný za svou růži...“

„Jsem zodpovědný za svou růži...,“ opakoval malý princ, aby si to zapamatoval.

ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY

Na admiralitě 23.4.1985 byla definitivně odsouhlasena odbornost VAŘENÍ s tím, že bád 9 - ražniči - se nahrazuje: Připraví a roze-píše jídelníček pro posádku na výpravu.

Proto se hned této odbornosti budeme v tomto čísle Kurýra trochu věnovat:

Boď 2: Placky nebo had z těsta.

Z hladké mouky, vody, trochu soli a špetky prášku do pečiva /není však nutný/ připravíme tuhé, ale vláčné těsto. Uhněteme z něho asi 3 cm silného hada,

kterého navineme na silnější větev. Pečeme jej nad žhnoucím nebo slabě plápolajícím ohněm. Nezapomeňte jím zvolna otáčet. Hád zvolna žloutne a hnědne, můžete ho potřít bílkem, posypat kmínem, mákem nebo krystalovým cukrem. Z kynutého těsta by byl chutnější, ale na to nebývá v přírodě čas.

F. A. Elstner a Zálesák
si vaří!

Jak bych vám to řekl; nešťastněkrát v životě jsem si musel připravit něco k jídlu v končinách, kde jste ockázali sami na sebe, anebo někde u nás u lesa, v pěkné chvíli oddechu. Nechci přitom zbytečně romanticky tajemně povídat o pochoutkách, které znali Indiáni od brazilských řek, abenoví lidé z nitra Afriky nebo potulní trapezi od Hudsonova zálivu. Chci vás pouze zbavit nasmálosti! Kdyby byli měli Čamakové elektrické sporáky, nebyli by opěšalí plavci v jejich vlastním krunýři a potulní lovci by si byli koupili v Bílé labuti propan-butanový vaříč. Vaření je totiž v základě jen jedno, a v přírodě jde především o to, jak si čim nahradit plotnu, troubu na pečení nebo pec. Poslouží vám volný oheň, žhavé kameny, horký popel a primitivní úpravy, v kterých je vlastně jádro zálesáckého vaření. Možná, že se vám první kotlík, zasypaný popelom, promění v ponuré krematorium, když neodhadnete správnou dobu pečení nebo dušení. Ale vytrvejte - jednou se doopravdy naučíte!

Zálešák neromantický. Z žaskoslovenské divočiny šel na poměrně nejjednodušší ulovit - špekáčky. Noste ve výstroji „palcák“, rovný ocelový drát průměru asi 5 až 8 mm, zalpřizáklý a na druhém konci zahnutý do drážky, dlouhý asi sedmácti centimetrů. Nosí se, dobře vyčištěný, ve sbalené pokrývce a na hrot nasazena větší korková zátku, abyste někoho ve vlasku nepřipili jinak nám poslouží čerstvý prut, zbavený kůry (ne vrbový, ten bývá nahnilý). Neoloupaný špekáček se nakrojí na obou koncích dost hluboké čtení příčnými řezy, takže se pak na rožni otevře do šestí dílů - do krásné „báňky“! Napichuje se uprostřed, ne po dleci a stejně jako všechno opéká se v silném žáru a ne v plamenech a v kouři! Nesprávejte a budete odměněni! Na ocelovém rožni, zvolna protáčeném v ruce, opéčeme také kus salátu, ražní z kousků vepřového, škopového nebo telecího masa, prokládaného cibulí a slaninou, ledvinky a plátky jater nebo jen slaninku po způsobu živašské polinky. Pokuste se o propažení vyčištěné ryby, prosolte ji, nakmínajte, mírně opéčete nebo napapříkujte, můžete do ní uvnitř zahnout kapsy na víno nebo zvěř. Odkapávejte masnotu a šťávu zachycujte na krajíc chleba. Dobře opéčete neoloupaná jablka, můžete je pecukrovat nebo do nich vložit kousky cukru, rozpáete si nasolnou houbov! Snad se budou vše přenést pokusy, ale vaření chce vlastně zkušenosti a trpělivost.

Protože si myslím, že na táboře budete mít více času a lepší podmínky pro primitivní vaření, nabídnou vám zde v podobě textu F. A. Elstnera několik receptů.

PRAVÝ ROŽEŇ. Opékání masa a drůbeže na otočném rožni není právě snadné. Především zjistěte směr větru, protože se neopéká v plamenech, ale za nimi v jejich sálavém žáru. Pak postavte dvě podpěry (nahore rozvidlené) z čerstvých a dostatečně silných tyček a položte na ně vodorovně rožň, zakončený klíčkovou, zhotovený z ocelového drátu o průměru asi 8 mm (pro malý rožň stačí drát slabší). Uprostřed musí být stočen do opory, tvarem podobné spínacímu drátku na dopisní papíry, ta se zasune do zátky v masě, do kuřete, do králíka nebo do ryby, aby se pečinka nezačala protáčet (klouzala by a opékala se jednostranně). Oheň rozdělujte včas, ne přímo pod rožněm, ale po větru před ním. Pak shrabujte oharky na celou šířku žároviště a upravte správně výšku rožně. V okrajovém popelu pak také upečete brambory. Hovězí nebo telecí maso protáhněte proužky slaniny, vložte pokrájenou cibuli a do drůbeže můžete vložit jedno nebo dvě oloupaná jablka. V utrobách větší ryby nařizněte kapsy a dejte do nich kousky tuhy. Skapávající masnotu a šťávu chytáme do pánve nebo na misku a pečinku poléváme lžící, aby na povrchu nevysychala a měla pěknou zlatohnědou barvu. Kuchař musí mít fantazii jak ve výběru koření a zeleniny, tak v upravě ohniště. Rožň může postavit také nad podélným ohněm rozdělaným mezi dvěma poleny nebo kameny, nebo nízko nad nažhavenými poleny.

ZKUSTE TO S ROŠTEM! Sestaví se z ocelových tyček, ze silnějších drátů anebo z oloupaných čerstvých klacíků, které vyměňujeme, když se opálí. Rožň položíme nad oheň mezi kameny nebo poleny a můžeme na něj také stavět nádobu nebo pánev jako plotýnku. Pravá roštěnka z masa naklepaného na pařezu nebo na plochem kameni, se má propékat na volném roštu, jen ji včas obračejte. Skapávající šťávu zachycujte při obracení do misky nebo na lžici a znovu jí maso polejte.

HORNÍ KAMENY. Nažhíváte je na ohništi, jen pozor: opuka praská a oblázky, které ležely ve vodě, se mohou roztrhnout a někoho zranit! Nažhaveným oblázkem, zasunutým do rozštěpu tlustého klacíku, ohřejete v nádobce vodu na holení, větší množství kamenů ji uvede do varu. Upravte si oblázkovou plotýnku na pečení ryb. V zemi vyhrabte nálky obdelník nebo čtverec, vyložte se oblázky a po celé ploše rozděláte oheň. Až prohoří, prohřejte oharky kameny. Položí se na ně očištěný pstruh nebo línek s vloženým kouskem tuku, prosolený, nakmínovaný a zabalený do promaštěného papíru. Navrch nahněte horký popel, ale rybu nespáte! Rybáři pečou ryby pod poklopeným kotlíkem, jen pozor: pečou se dost rychle, vyzkoušejte to na malé rybičce!

thoj ! CO SI O TOM MYSLÍTE VY ?

Chtěla bych vyvolat v Kurýru diskusi - nebo spíš jakousi
bureu zkušeností a nápadů z našich oddílů.

Je sice fakt, že to se dá i probát listně na některé
admiraliti, ale povídání na Kosárkách se většinou
brzy zapamene.

Tentokrát chceme vyrvat ostatní kapitánáty a potažmo
i oddíly k tomu, aby se nezúčastnily soutěží mimo
středisko (jako TBZ, tomácké srazy, vodické spisy ap.).
Možná na to koukáte skrz prsty. Pche, rávody,
a s PO... nebo ČSTV...

Kde jinde je však možnost porovnat, jak oddíl pracuje?
Na střediskových rávodech, ligách, srazích - namítnete asi.
Ano, ale nerapomínáme, že středisko má společné základy,
a tedy jsou si oddíly přes svoji různorodé zaměření
podobné svým cílům, výchovou, snad i úrovní.

A právě na cílech rávodech se pozná, na co stojíme -
a na co tedy stojí naše výchova a výcvik.

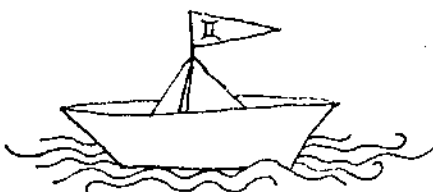
Navíc poznáte schopné oddíly a jejich fajn vedoucí,
s nimiž můžete navázat spolupráci.

Zamozříme, že akce střediska by měly být 1. stupněm
a měřítkem, a jeho členové těmi nejbližšími kamarády.

OZVĚTE SE, JAKÉ VY MÁTE ZKUŠENOSTI !

Ke všem a neváhejte se nám dít k naší spokojenosti.
A tak započneme

- s plněním nováčkovské v 3měsíční
lehutě (obvykle to s nemocemi a odklady
vychází až k na 5 měsíců)
- s rodiči a absencemi - 80% docházky
po nováčkovské je našim snem a
výsadou pár výjimek, 100% účast
na akci snad ani nepamatujeme.

• Jakým způsobem školíte boatmeny? Není to tak dárno,
co se mluvilo o Námořní akademii střediska II.

JAK NA TO ?

Za odpovědi v dalším Kurýru
předem děkuje

Kača

Můžeme rozlišovat dvojí nevědomé, jedno, které se přeměňuje ve vědomé snadno za podmínek často se naskýtajících a druhé, u něhož k této přeměně dochází neskoro, jen po vynaložení značné námahy, a případně k ní nedojde vůbec nikdy. To prvé označíme předvědomé, to druhé za nevědomé.

str. 457

Ujasněme si, co je nejbezprostřednějším úkolem výchovy. Dítě se má naučit ovládat své pudy. Není možné dát mu takovou svobodu, aby neomezeně povolovalo všem svým impulsům. Výchova tudíž musí bránit, zakazovat, potlačovat, a ve všech dobách to také vydatně dělala. Avšak z analýsy jsme poznali, že právě toto potlačování pudů nese s sebou nebezpečí neurotického onemocnění. Výchova musí tedy hledat cestu mezi Scyllou úplné tolerance a Charybdou odpírání. Není-li tento úkol vůbec neřešitelný, pak musí být možno najít ono optimum, při němž by výchova dosáhla co největšího úspěchu a co nejméně uškodila.

str. 464

O světovém názoru

XXXV. přednáška

Světový názor je intelektuální konstrukce, která řeší všechny problémy našeho života jednotně na základě nějakého nadřazeného předpokladu, v níž tudíž žádná otázka nezůstala otevřena a v níž všechno, co nás zajímá, má své přesně vymezené místo.

str. 479

V jednom z přelešlých rozborů jsme poukázali na významnou roli Nadjá, která zastupuje tradici a ideály minulosti a po nějaký čas bude zřejmě klást odpor podnětům vycházejícím z nové hospodářské situace. Nesmíme konečně také zapomínat, že v lidstvu podrobeném hospodářským nutnostem probíhá také proces kulturního vývoje - civilizace říkájí jiní - který je sice všemi ostatními faktory ovlivňován, ale ve svém vzniku je na nich ještě nezávislý, probíhá podobně jako nějaký organický pochod a velmi pravděpodobně je i sám s to na ostatní momenty nějak působit. Vede k přesunům pudových cílů a působí, že se lidé proti tomu, co dosud snášeli, začínají vzpírat; zdá se, že i pokračující sílení vědeckého ducha je jeho podstatnou částí. Kdyby dovedl někdo v jednotlivostech ukázat, jak se tyto různé faktory, obecná lidská pudová dispozice, její rasová variace a kulturní obměny, projevují v daných podmínkách společenského zařazení, povolání a výdělečných možností, jak se navzájem brzdí a podporují, kdyby toto někdo dokázal, pak by tím marxismus dotvořil ve skutečnou vědu o společnosti. Neboť ani sociologie, která pojednává o chování lidí ve společnosti, nemůže být ničím jiným než aplikovanou psychologií. Přísně vzato jsou vlastně jen dvě vědy - psychologie, čistá a užitá a přírodověda.

Toto nové poznání dalekosáhlého významu hospodářských poměrů neslo s sebou i pokušení neponechávat proměnu těchto poměrů jen historickému vývoji, nýbrž prosadit ji revolučním zásahem. Ve své realizaci, jak ji představuje ruský bolševismus, získal pak teoretický marxismus energii, ucelenost a výlučnost světového názoru, zároveň však také trapnou podobnost s tím, proti čemu bojuje. Ač sám je původně částí vědy a jeho uskutečnění je založeno na vědě a technice, vydal nicméně zákaz myšlení, který je zrovna tak neúprosný jako byl zákaz vytyčený náboženstvím. Kritické zkoumání marxistické teorie je zapovězeno, pochybnosti o její správnosti se stíhají tak, jako bylo kdysi stíháno katolickou církví kacířství. Díla Marxova nahradila jako pramen zjevení biblí a Korán, ačkoli sotva obsahují méně rozporů a nejasností než tyto starší posvátné knihy.

A třebaže se praktický marxismus nelitostně vypořádával se všemi idealistickými systémy a iluzemi, přece sám také vytvořil iluze, jež nejsou o nic méně sporné a nedokázatelné než iluze dřívější. Doufá,

že během několika generací pozmění do té míry lidskou povahu, že soužití lidí v novém společenském řádu bude téměř bez jakýchkoli třenic a že lidé budou pracovní úlohy plnit bez donucení. Zatím přesouvá pudová omezení, jež jsou ve společnosti nevyhnutelná, na jiná místa a agresivní sklony, které ohrožují každou lidskou pospolitost, odvádí navenek. Opírá se o nepřítelství chudých proti bohatým, lidí dosud bezmocných proti bývalým držitelům moci. Avšak taková proměna lidské povahy je velmi nepravděpodobná.

Zcela obdobně jako náboženství musí i bolševismus odškodnit své věřící za utrpení a strádání v tomto životě příslibem jiného lepšího života, v němž už nebude neukojených potřeb. Tento ráj má být ovšem z tohoto světa, má být vybudován na zemi a otevřen lidstvu v dohledné době.

Tolik mé výpisky z knihy přednášek Zikmunda Freuda. Pro podrobnější studium či větší zájemce odkazují na knihy samotné.

Fl.

VÝROBA TOPÍRKA

Sekera je za dva zlaté a topírka za tolar. Hodnota tolaru se těžko převádí na naši valutu, ale každý správný zálesák šetří valuty a udělá si topírku sám. Předpokládám, že má sekera ušlechtilého tvaru a zná její základní vlastnosti. Když je sekera dobře nasazena na krásné topírko, může být stejně krásná nebo fílet a navíc

ně dokonale sportovní nářadí jako je oštěp nebo fleret a navíc s ní můžeme postavit srub.

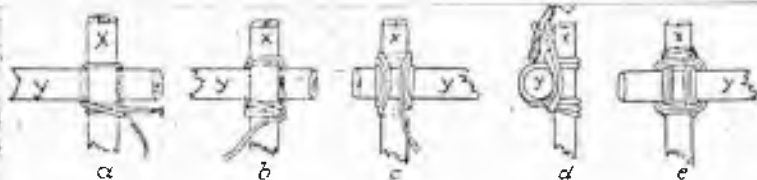
Jak se dělá topírka? Vybereme zdravé vyschlé dřevo, nejlépe jasanové nebo akátové, alespoň 2 roky sušené na půdě. Pak postupujeme při práci tak, jak uvedeno na obrázcích. Snažíme se využít již při výběru dřeva jeho přirozeného zakřivení. Co nejvíce letorostových pásů musí procházet celým topírkem. Při šikmém průběhu se topírka zlomí. Délka topírka u sekery dvouručky má být taková jako paže toho, kdo s ní pracuje, a u jednoručky přibližně o polovinu kratší.

Vlastní dřevo opracujeme nahrubo sekrou a pilou, pak vyhladíme pískem nebo hoblíkem zvaným vlastovka. Když máme tvar hotový, ochladíme ho sklem nebo smrkovým papírem. Pak topírko namočíme do vody. Uvidíte, jak se znovu „ochlupatí“. Po uschnutí znovu smrkujeme a pak přejíždíme po jeho povrchu kusem tvrdého suchého dřeva a přitlačíme takovou silou, aby povrch topírka zůstal lesklý. Překvepi vás, jak krásné můžeme dřevo vyleštit, aniž použijeme nějakého laku. Nakonec přesně opracujeme konec topírka, který bude vsazen do ucha sekery. Je-li tvar správný, sekera znovu smákneme a topírka asi 1½ cm podélně natřeme

tenkou pilkou. Pak znovu nasadíme a zarazíme do podélného řezu dřevěný klín z tvrdého dřeva a druhý železný šikmo napříč.

A nyní již nezbývá, než vyzkoušet některé zálesácké disciplíny. Ze silného vyschlého špalvu bez seků naštípeme tenká malá prkénka. Přesekneme strom 20 cm široký bobrováním, tj. bez pomoci pily. Spočítáme si, kolik ran potřebujete k přeseknutí kmene 15 cm silného. Na 5 metrů zasekněte sekera do uschlého stromu. Pokuste se sroubit dvě klády bez pomoci pily a dřáta.

- 1 Jaseň
- 2 Akát
- 3 Krásně tvarované topírko kanadské sekery je dobrým svědectvím o jejím majiteli
- 4 Sekeru vytesáme hrubý tvar topírka. Vhodná část kmene pro výrobu topírka na průřezu. Vyznačeno sytou barvou na průřezu stromem
- 5 Dřevo natřeme podle předem nakresleného tvaru topírka (tesařskou tužkou). Na obrázku vyznačeno sytou barvou
- 6 Poriz a hoblík na topírko, zvaný vlastovka

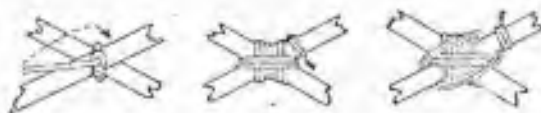

Svazování dřev křížících se v pravém úhlu. Začíná se vždy lodní smýčkou (obr. 1a) na kolu, který nese váhu stavby, t. j. na kolu svíslém, k němuž vodorovný kůl uzavíráme. Postup vazby je zřejmý z vyobrazení 1. 1. Pamatuj si pravidlo: Vazbu při každém otočení provazu pevně utáhni (a, b, c). Po skončení základu vazby přikroč ke „zpevnění“ (obr. 1d) několika závitů stahujícími celou vazbu. Při tom přitáhni závit páčením na pť. pomocí sekery (obr. 1d). Zakončí lodní smýčkou na druhé straně vazby než jsi začínal (zase na svíslém kolu).

Během vazby „atloukej“ na pť. tupou hlavici sekery (lépe dřevěnou palici) jed-

dokonalé vyplní. Pak přelíhni závit v úhlu ostrému, lichá bude méně a to zase právě jen tolik, aby se jím úhel dokonale vyplnil. Vzájemným poměrem otáček v obou směrech je dán a upevněn úhel, ve kterém se tyče kříží (obr. 2b). Nakonec zase proved „zpevnění“ několika závitů (obr. 2c), které utáhneš páčením a zakončí lodní smýčkou na některé z tyčí.

3. Nůž ková vazu. Slouží k rovnoběžnému spojení tyčí (dvou neb více), a zpevňuje se teprve tím, že se tyče nůžkovitě rozevrou. Je to jediný správný způsob svazování základních tří tyčí při stavbě indiánského stanu „Tec-pee“. Začni na jedné tyči lodní smýčkou. Jde-li o spojení

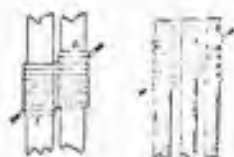
notlivé závitě tesně k sobě. Nakonec poklepáním celou vazbu jak se patří utěsní. Vazba musí držet tak, aby se jednotlivé tyče ve vazbě nemohly ani otáčet, ani aby se neměnily pravý úhel.

2. Křížová vazba. Slouží ke svazování tyčí, které se nekříží v pravém úhlu, ale v úhlu kosém. Začíná se dřevorubeckou smýčkou (obr. 2a) a to vždy ve směru tupého úhlu. Pak se položí potřebný počet dobře utahovaných závitů v tupém úhlu a to tolik, aby se jím úhel

dvou tyčí, postupuj podle obrázku 3 a obě tyče omotáš řadou závitů, ale neutáhneš pevně. Čím méně se mají tyče rozevřít, tím delší máš být omotání, čím více se mají rozevřít, tím kratší. Pak proved „zpevnění“ jedním závitěm přes vazbu, vedeným mezi oběma tyčemi. Zakončí lodní smýčkou na druhé tyči. První lodní smýčka je označena v obrázku 3a číslicí 1, druhá číslicí 2. Nakonec rozevři nůžkovitě tyče jak potřebuješ, čímž vazbu dokonale zpevníš.

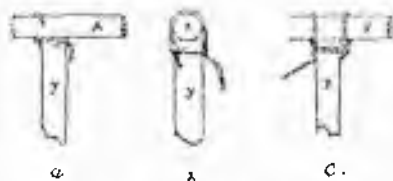
rázku 3 b. Začni zase lodní smýčkou na jedné z tyčí, pak obtačej střídavě mezi oběma dalšími, jak vidíš z obrázku. Proved pak mezi každým z párů tyčí jeden zpevňovací závit a ukončí na poslední tyči lodní smýčkou. Definitivně zpevníš rozevřením tyčí do trojnožky.

4. Hlaviceová vazba. Slouží k upevnění vodorovných příček shora na svíslé nosné koly. Začíná se lodní smýčkou na horním kraji svíslého kolu. Lodní smýčka musí být dokonale utažena a pevně držet, aby neskouzlá nahoru a dolu.

Doporučuje se kůl na horním okraji trochu sekrou zdrsnit. Pak postupuj podle obrázku 4. 1a, b, c. Smýčky, vedoucí přes vodorovné břevno se utahují podlodní smýčkou na svíslý kůl. Hodně utáhneš (páčením). Nakonec zakončí lodní smýčkou zdola na svíslém kolu. Lze použít i dvojtych lodních smýček, které ještě lépe drží a nekloužejí.

Vyzkoušejte si vazby v praxi. Budete mít větší radost z vázaných v ošků a staveb než ze sblížených hřebíků a porazte v praxi, že provaz není zbytečnou součástí lunácké výstroje. Miller

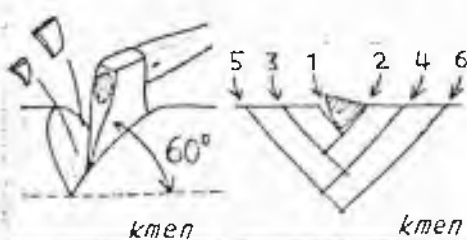

● **PORAZENÍ STROMU** pouhou sekerou je dřina, ke které se odhodláte jen v případě, že nemáte pilu. Nejvýhodnější postup kácení znázorňuje kresba: Dřeváckou pilou nalížete kmen co nejnižší u země na té straně, kam chcete usměrnit pád. Jakmile strom svou váhou začne svírat pilu, vytáhněte ji ze zářezu a začnete frzat na protilehlé straně kmene.

Za pilou posunujete klín a to tak dlouho, dokud se strom neskácí do určeného směru. Povšimněte si výškového rozdílu mezi oběma zářezy. Druhému, výše položenému zářezu předchází zásek sekerou nad prvním zářezem. Právě část obrázku ukazuje jiný možný způsob práce: místo vtážení klínu pracujete sekerou nad vyšším zářezem. První způsob je však úspornější. A. Zahradník.

● **PŘESEKÁVÁNÍ KMENE** provádějte podle schematického nákresu. Sekera má sklon asi 60 stupňů od osy kmene. Nezapomeňte, že máte mít pevnou dřevěnou podlohu, přesekáváte-li ležící kmen.

Okleskujete-li strom, osekávejte větve po směru růstu, kolem dokola spirálovitě a od širšího kmene. A. Zahradník

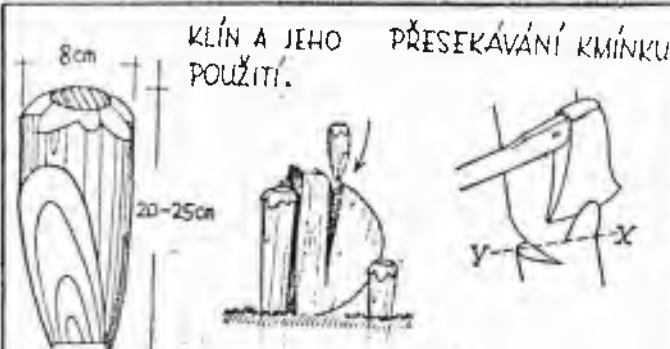
● **KLÍN A JEHO POUŽITÍ.** Zhotov si pro usnadnění práce při drvoštěpaření klín podle vedlejší tabulky.

Nejlépe z dubu, či jiného tvrdého dřeva. Podložili jím pilu při kácení, použiješ ho při štípání větších kusů dřeva a špalků. K zatloukání klínů si zhotov palici, asi 1 m dlouhou. Použiješ ji i při zatloukání kůlů do země.

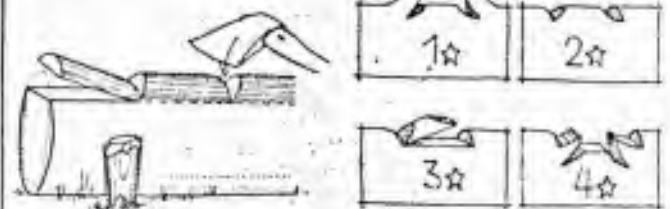
● **JAK MÁ VYPADAT KŮL,** který se ti nahofe neroztřípí pod úder palice a hladce vnikne do země, ti ukazuje jiný obrázek tabulky.

● **VÝROBA TRAMCO Z KULATINY.** (Viz tabulku!) Nejléžší je odhadnout stejnou hloubku záseků sekerou, aby boky trámů byly hladké už bez dodatečného osekávání. Kmen si přidrží několika kůly, zatlučenými po jeho obou stranách do země tak hluboko, aby nepřekážely a přece kmen držely.

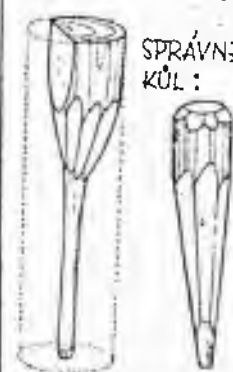
● **SPOJENÍ KULATINY VAZBOU.** Připrav si hranatý žlábek podle tabulky. Roubení není snadné, nepočítej s rychlým úspěchem. A. Zahradník

JAK ZÍSKÁME Z KULATINY ŽLÁBEK K VAZBĚ KULATINY TRÁMCE?

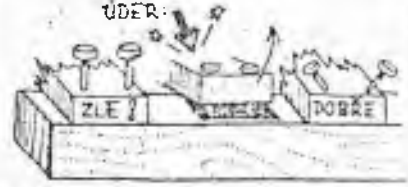

PALICE ZE ŠPALKŮ.

SPRÁVNĚ ŠPIČATÝ KŮL:

SPRÁVNĚ ZATLOUKÁNÍ HŘEBÍKŮ:

ÚDER: